

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11C/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715203816
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2015:7715203816.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňa JUDr. Tatiana Sabadošová v právnej veci navrhovateľa D. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v T. T. č. XX proti odporcovi D. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v F. č. XXX, o určenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

- I. Odporca je p o v i n n ý prispievať počnúc od 11.3.2015 na výživu navrhovateľa sumou výživného vo výške 30 % životného minima za nezaopatrené dospelé dieťa vždy do 25. -tého dňa toho ktorého mesiaca.
- II. Dlhé výživné za obdobie od 11.3.2015 do 31.5.2015 v sume 72,63 € povoľuje splácať odporcovi v 10,- € mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok.
- III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.
- IV. Účastníkom sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným sa tunajší súd dňa 11.3.2015 domáhal proti odporcovi, aby mu súd uložil povinnosť prispievať mu na výživu sumou 200,- € mesačne vždy do 10-tého dňa toho ktorého mesiaca počnúc od 1.5.2012 a uhradil mu aj dlžné výživné od 1.5.2012 až do zaplatenia do 3 dní. Odôvodnil to tým, že odporca je jeho otcom a tento dňa 1.5.2012 opustil spoločnú domácnosť, v ktorej žije s matkou. Odporca mu odmieta prispievať na výživu a on sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, nemá žiadne príjmy a ani majetok.

Odporca s návrhom nesúhlasil a tvrdil, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať navrhovateľovi na výživu. Poukázala na skutočnosť, že nevlasní majetok väčšej hodnoty, žije v spoločnej domácnosti s matkou v dome jeho sestry. Je poberateľom dávky v hmotnej núdzi v sume 180,- €. Má výdavky spojené s úhradou nákladov na bývanie, výživu maloletej dcéry I..

Z výpovedí účastníkov a listinných dôkazov predložených účastníkmi bolo zistené, že rodičia navrhovateľa nie sú rozvedení. Navrhovateľ je študentom 2. ročníka Technickej univerzity v Košiciach, fakulta výrobných technológií (č.l. 5). Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou Z. B. a mal. sestrou I..

Z predloženého potvrdenia navrhovateľom o zárobku jeho matky vyplýva, že priemerný mesačný príjem predstavuje cca 1.200,- € (č.l. 20-21). Odporca je poberateľom dávky v hmotnej núdzi v sume 180,50 € mesačne. iný príjem nemá. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá je poberateľkou starobného dôchodku. Odporca má ešte vyživovaciu povinnosť k mal. I. B., nar. XX.X.XXXX na výživu, ktorej má

prispievať na základe právoplatného rozsudku tunajšieho súdu č.k. 15P 191/2012-19 zo dňa 3.10.2012 výživným v sume 30 % životného minima za nezaopatrené dieťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné pĺnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremĺčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premĺčujú.

Súd v súlade s vyššie citovanými právnymi ustanoveniami po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že odporca je schopný prispievať na výživu navrhovateľa len minimálnou sumou výživného, t.j. 30 % životného minima za nezaopatrené dospelé dieťa, pričom prihliadol na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery, ktoré zistil vyššie vykonaným dokazovaním. Odporca od podania návrhu doteraz neprispel na výživu navrhovateľa žiadnym výživným. Navrhovateľ je študentom vysokej školy a z tohto dôvodu má výdavky spojené so štúdiom, na bývanie, nakoľko býva počas štúdia na internáte, cestovné, stravu, nákup oblečenia a obuvi a pod. Na výživu mu prispieva matka Z. B., s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Odporca je poberateľom len dávky v hmotnej núdzi v sume 180,50 € mesačne a aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. I. B., ktorú skutočnosť pri určení výšky výživného tiež vzal súd do úvahy. Berúc teda do úvahy možnosti a schopnosti odporcu súd uložil odporcovi prispievať na jeho výživu len sumou 30 % životného minima za nezaopatrené dospelé dieťa a vyhovel len v časti návrhu. Výživné súd určil od 11.3.2015, t.j. od podania návrhu na súde. Keďže navrhovateľ žiadal určiť výživné od 1.5.2012 a trval na výške výživného v sume 200,- € mesačne tak v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol, nakoľko u dospelého dieťaťa je možné určiť výživné len od podania návrhu.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa výživným bola uložená odporcovi od 11.3.2015, t.j. odo dňa podania návrhu na súd vznikol navrhovateľovi nárok na dlžné výživné, keďže odporca mu neprispieval od podania návrhu na výživu žiadnou sumou. Za obdobie od 11.3.2015 do 31.5.2015 vzniklo dlžné výživné v sume 72,63 € (21 dní x 0,875 € = 18,37 + 2 mesiace - apríl, máj 2015 x 27,13 € = 54,26 €). Súd odporcovi povolil dlžné výživné splácať v 10,- € mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok, keďže sa jedná o vyššiu sumu a nie je v jej možnostiach zaplatiť dlžnú sumu naraz (§ 160 O.s.p.).

Úspešný navrhovateľ náhradu trov konania voči neúspešnému odporcovi nežiadal a preto súd ich náhradu účastníkom nepriznal (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.